ÚŘEDNÍ LIST
REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ

I. DÍL
NAŘIZOVACÍ

REDAKCE A ADMINISTRACE PRAHA III. KARMELITSKÁ 6

Telefony: 415-26, 415-65, prodejny jednotlivých výtisků 457-60, 415-15. - Vychází podle potřeby.

Částka 195 V Praze dne 30. listopadu 1949 Cena Kčs 2—.

OBSAH:

(1137.—1143.) 1137. Vyhláška ministerstev financí a vnitra **o rozdělení výkonu působnosti v oboru finanční správy mezi ústřední národní výbor hlavního města Prahy a obvodní národní výbory.**

1138. Vyhláška ministerstva financí **o styku národních dopravních podniků s bankami, o postupu při financování jejich provozu a investic, o placení hotovými a o povinnosti odváděti hotovosti na účet u banky.**

1139. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu **o uvolnění veloobručí z vázaného hospodářství.**

1140. Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu **o zřizování čerpacích stanic a skladů tekutých a plynových pohonných látek „Benzinolem" národním podnikem v Praze.**

1141. Vyhláška ministerstva práce a sociální péče **o úpravě mzdových podmínek ošetřovatelů vepřového bravu ve výkrmnách a odchovnách prasat.**

1142. Vyhláška Ústřední zemědělské daňové komise, **kterou se stanoví násobky výměry pozemků při vyměřování zemědělské daně za rok 1949.**

1143. Vyhláška nejvyššího úřadu cenového **o tvoření cen pleteného zboží z rákosí, lýka a pod. surovin.**

1137.

VYHLÁŠKA
ministerstev financí a vnitra

ze dne 19. října 1949

o rozdělení výkonu působnosti v oboru finanční správy mezi ústřední národní výbor hlavního města Prahy a obvodní národní výbory.

Ministerstvo financí a ministerstvo vnitra stanoví ve vzájemné dohodě po slyšení ústředního národního výboru hlavního města Prahy podle § 3 vládního nařízení ze dne 31. března 1949, č. 81 Sb., o rozdělení výkonu působnosti pražských orgánů lidové správy:

Čl. I.

Působnost ústředního národního výboru.

(1) V oboru finanční správy vykonává ústřední národní výbor hlavního města Prahy všechny úkoly lidové správy, které jinak náležejí do působnosti krajských národních výborů, a dále tyto úkoly lidové správy, které jinak náleží vykonávati v první stolici okresním národním výborům a místním národním výborům:

1. zajišťuje úhradu výdajů, účtuje příjmy a výdaje a sestavuje závěrečné účty podle obecního rozpočtu na rok 1949,
2. v oboru hospodářství na účet státního rozpočtu na rok 1949 posuzuje a usměrňuje výdaje, vyplývající z provádění oněch agend, jež byly vyhrazeny ústřednímu národnímu výboru,
3. zavádí dávky, poplatky, příspěvky a naturální plnění podle předpisů o finančním hospodaření národních výborů, vydává pravidla o jejich vybírání, po případě je zrušuje,
4. ustanovuje a odvolává kontrolory dávek, uvedených v čl. I, odst. 1, č. 3, a řídí jejich činnost,
5. provádí zvláštní dozor nad vyměřováním a vybíráním dávky ze zábav,
6. usměrňuje finanční hospodaření komunálních podniků pražské obce a dozírá na ně,
7. dohlíží na tisk kontrolních pásek na umělá sladidla,
8. povoluje dobrovolné dražby a dozírá na ně,
9. rozhoduje v roce 1949 o žádostech hlavního města Prahy za přiznání poplatkového osvobození pro komunální výpůjčky,
10. vybírá a vymáhá náhrady za úřední jednání ve věcech veřejného vyměřování a mapování; rozhoduje o jejich posečkání a odpisech, o odkladu exekuce a o vrácení a přeúčtování přeplatků.

(2) Zemědělská daňová komise podle zákona ze dne 21. března 1948, č. 49 Sb., o zemědělské dani, je zřízena u ústředního národního výboru hlavního města Prahy. Touto komisí, která je složena obdobně jako zemědělské daňové komise okresních národních výborů (okresní zemědělské daňové komise), spolupůsobí ústřední národní výbor hlavního města Prahy v oboru zemědělské daně v rozsahu, příslušejícím jinak okresním národním výborům.

(3) Ústřední národní výbor hlavního města Prahy rozhoduje podle zmocnění ministerstva financí o žádostech o povolení vývozu stěhovaných svršků, věcných darů a cenných předmětů podle § 14 zákona ze dne 11. dubna 1946, č. 92 Sb., o vázaném devisovém hospodářství (devisový zákon).

(4) Ústřední národní výbor hlavního města Prahy řídí a usměrňuje v oboru finanční správy činnost obvodních národních výborů, dohlíží, aby obvodní národní výbory plnily své povinnosti, a vykonává všeobecné úkoly, které vyplývají z nadřízeného postavení ústředního národního výboru vůči obvodním národním výborům.

Čl. II.

Působnost obvodních národních výborů.

(1) Obvodní národní výbory vykonávají v oboru finanční správy všechny úkoly lidové správy, které jinak náleží vykoná-

vati v první stolici okresním národním výborům a místním národním výborům, pokud jejich výkon nepřísluší podle čl. I ústřednímu národnímu výboru.

(2) Obvodní národní výbory plní v tomto oboru zejména tyto úkoly:

V oboru daní, dávek, poplatků, cel a státních finančních monopolů, včetně dávek a poplatků, uvedených v čl. I, odst. 1, č. 3 (dále jen „veřejných dávek"):

1. vyměřují, předpisují a stanoví veřejné dávky,
2. pečují o srážení a odvádění veřejných dávek vybíraných srážkou,
3. rozhodují o žádostech za osvobození, slevy a úlevy,
4. účtují veřejné dávky,
5. vybírají a vymáhají veřejné dávky, rozhodují o jejich posečkání, prominutí a odpisech, o odkladu exekuce a o vrácení a přeúčtování přeplatků,
6. rozhodují o zajištění veřejných dávek a o uplatnění ručení,
7. dozírají u poplatníků na dodržování zákonných předpisů a zjišťují a kontrolují u nich podklady pro stanovení veřejných dávek,
8. zadávají a vypovídají prodej předmětů státních finančních monopolů a provádějí potřebný dozor a kontrolu,
9. projednávají zboží v dovozu, průvozu a vývozu a provádějí potřebný dozor a kontroly,
10. vykonávají pravomoc v trestních věcech veřejných dávek, pokud není vyhrazena důchodkovým soudům nebo nalézacím senátům.

V oboru rozpočtového hospodaření:

11. svým finančním referátem dohlížejí na hospodaření věcně příslušných referátů, zaujímají stanovisko ke všem jejich opatřením, jež mají finanční dosah, a to před jejich provedením,
12. usměrňují a dohlížejí na chod a výkon účetní a pokladní služby ústavů a zařízení ve správě obvodních národních výborů.

(3) Obvodní národní výbory spolupůsobí v oboru finanční správy podle směrnic nebo podle dožádání ústředního národního výboru i ve věcech, které podle čl. I náležejí do působnosti ústředního národního výboru.

Čl. III.

Působnost ústředního národního výboru hlavního města Prahy a obvodních národních výborů v oboru finančního hospodaření bude znovu vymezena po vydání zákona o finančním hospodaření národních výborů.

Ministr financí: **Kabeš** v. r.

Ministr vnitra: **Nosek** v. r.

1138.

VYHLÁŠKA

ministerstva financí

ze dne 22. listopadu 1949

o styku národních dopravních podniků s bankami, o postupu při financování jejich provozu a investic, o placení hotovými a o povinnosti odváděti hotovosti na účet u banky.

Ministerstvo financí vydává v dohodě s ministerstvem dopravy pro národní dopravní podniky, zřízené podle § 7 zákona ze dne 22. prosince 1948, č. 311 Sb., o národních dopravních podnicích, tyto směrnice k provedení § 11, odst. 3 a 4 tohoto zákona a §§ 6, 7 a 10 vládních nařízení č. 123, 124, 125, 126, 127 a 128/1949 Sb., kterými se vydávají organisační statuty národních dopravních podniků (v dalším „statut"):

I.

Styk s bankami.

§ 1.

(1) Národní dopravní podniky (v dalším jen „národní podniky") soustředí své spojení s peněžními ústavy tak, že

a) platy týkající se provozu (§ 6 statutu) soustředí národní podnik, který má sídlo v krajích českých, u Živnostenské banky, národního podniku a národní podnik, který má sídlo na Slovensku, u Slovenské Tatra banky, národního podniku;

b) platy týkající se investic (§ 7 statutu) soustředí u Investiční banky, národního podniku.

(2) Československé dráhy, národní podnik a Československá automobilová doprava, národní podnik, soustředí z platů týkajících se provozu [odstavec 1, písm. a)] platy, které se vztahují na majetek podniků v krajích českých, u Živnostenské banky, národního podniku, a platy, které se vztahují na jejich majetek na Slovensku, u Slovenské Tatra banky, národního podniku; z platů, týkajících se investic [odstavec 1, písm. b)] soustředí platy, které se vztahují na majetek podniků v krajích českých u Investiční banky, národního podniku v Praze a platy, které se vztahují na jejich majetek na Slovensku, u jejího oblastního ústavu v Bratislavě.

(3) Pro financování provozu smějí býti národní podniky ve spojení pouze se Živnostenskou bankou, národním podnikem nebo se Slovenskou Tatra bankou, národním podnikem (nadále „provozní banky"). Prostředků určených k provozním účelům nesmějí národní podniky použíti k financování investic (§ 6 statutu). Pro financování investic jsou národní podniky povinny používati výlučně Investiční banky, národního podniku (nadále „investiční banka"). Prostředků určených k investičním účelům nesmí národní podniky použíti ani přechodně k jiným účelům (§ 7 statutu).

(4) Investiční banka převezme od provozních bank úvěry poskytnuté na investice ihned po jejich vyúčtování.

(5) Ministr financí určí v dohodě s ministrem dopravy

a) finanční pohledávky a závazky bývalých podniků Československé státní dráhy a Československé státní aerolinie vůči státu, převzaté národními podniky Československé dráhy (ČSD), Československá automobilová doprava (ČSAD) a Československé aerolinie (ČSA) podle § 8 zák. č. 311/1948 Sb.,

b) pohledávky a závazky národních podniků Československé dráhy, Československá automobilová doprava a Československé aerolinie vůči státu, vzniklé do 30. června 1949,

které mají býti převedeny na provozní banky a na investiční banku.

§ 2.

Národní podnik může se souhlasem provozní banky zřizovati sběrné účty u jiného peněžního ústavu. Na takové sběrné účty smějí býti zúčtovány pouze docházející platy; tyto platy se musí převáděti ve prospěch účtu národního podniku u provozní banky podle jejího příkazu.

§ 3.

Národní podnik bude míti u provozních bank jakož i u investiční banky účet, buď u jejich hlavního nebo oblastního nebo pobočného závodu. Peněžní styk jednotlivých závodů národního podniku může býti prováděn také akreditivním pověřením u místní pobočky banky nebo u lidového peněžního ústavu.

§ 4.

Národní podnik může používati služeb Poštovní spořitelny, národního podniku, jedním nebo podle potřeby několika podúčty provozních bank.

§ 5.

Národní podnik nesmí udržovati žirový účet u Národní banky Československé.

§ 6.

Pokud ministr financí dá souhlas k navázání spojení s jiným peněžním ústavem než provozní a investiční bankou, je národní podnik povinen dáti provozní a investiční bance informace o průběhu takového spojení.

II.

Povolení úvěru, jeho zajištění a čerpání.

§ 7.

(1) Provozní banky a investiční banka budou poskytovati úvěry v rámci celostátního finančního plánu.

(2) Provozní banka poskytne národnímu podniku provozní úvěr ve výši vyplývající ze schváleného rozpočtu příjmů a výdajů, sestaveného podle příslušné vyhlášky státního úřadu plánovacího. Ministerstvo (pověřenectvo) dopravy stanoví v dohodě s ministerstvem financí na návrh národního podniku nejvýše přípustnou hranici provozního úvěru během rozpočetního období, přihlížejíc při tom k příjmovým a výdajovým výkyvům během rozpočetního období.

(3) Investiční banka poskytne národnímu podniku investiční úvěr ve výši, vyplývající ze schváleného rozpočtu investičního majetku a z ročpočtu příjmů a výdajů, sestavených podle příslušné vyhlášky státního úřadu plánovacího. Ministerstvo (pověřenectvo) dopravy stanoví v dohodě s ministerstvem financí na návrh národního podniku nejvýše přípustnou hranici investičního úvěru během rozpočetního období, přihlížejíc při tom k příjmovým a výdajovým výkyvům během rozpočetního období.

§ 8.

Provozní banky a investiční banka jsou oprávněny požadovati přiměřené zajištění poskytnutého úvěru ve zvláštních případech, o nichž rozhodne ministr financí v dohodě s ministrem dopravy.

§ 9.

Ke zvýšení úvěru u provozní banky nebo investiční banky z naléhavých a mimořádných důvodů nad výši, stanovenou podle § 7, je třeba souhlasu ministerstev dopravy a financí.

III.

Peněžní kontrola.

§ 10.

(1) Národní podniky předloží za sebe, po případě za českou (slovenskou) oblast podniku ČSD a ČSAD prostřednictvím ministerstva (pověřenectva) dopravy:

a) provozní bance:
   1. roční podnikový rozpočet,
   2. čtvrtletní rozpočet příjmů a výdajů s měsíčním členěním,
   3. čtvrtletní rozvahové rozpočty,
   4. výsledky rozpočetní kontroly čtvrtletních rozvahových rozpočtů,
   5. roční účetní závěrku s vysvětlivkami, a to do 14 dnů po jejím schválení ministerstvem dopravy a financí,

b) investiční bance:
   1. rozpočet investičního majetku a vlastního kapitálu z ročního podnikového rozpočtu,
   2. čtvrtletní rozpočet příjmů a výdajů, týkající se investic,
   3. čtvrtletní rozpočty investičního majetku a čtvrtletní rozpočty vlastního kapitálu,
   4. výsledky rozpočetní kontroly čtvrtletních rozpočtů investičního majetku a vlastního kapitálu, jakož i rozpočtů příjmů a výdajů, týkajících se investic,
   5. roční účetní závěrku s vysvětlivkami ke kmenovému jmění a k investicím, a to do 14 dnů po jejím schválení ministerstvem dopravy a financí,
   6. hlášení o plnění úkolů, které národní podniky provedly ve smyslu §§ 12 a 13 vl. nař. č. 108/1949 Sb.

Rozpočty, výsledky rozpočetní kontroly a účetní závěrky, uvedené pod a) a b), případně i jiné doklady (na př. evidenční list), jakož i finanční plán, budou národní podniky předkládati provozním bankám a investiční bance v rozsahu a způsobem určeným příslušnými předpisy, platnými pro národní dopravní podniky.

(2) Národní podniky předloží prostřednictvím ministerstva (pověřenectva) dopravy provozní bance zahajovací rozvahu s vysvětlivkami a investiční bance zahajovací rozvahu s vysvětlivkami ke kmenovému jmění a k investicím.

(3) Se souhlasem ministerstva (pověřenectva) dopravy mohou si provozní banky a investiční banka vyžádat od národního podniku další podklady pro peněžní kontrolu.

(4) Ministerstvo (pověřenectvo) dopravy zašle investiční bance přehledy ve smyslu § 2, odst. 2 vl. nař. č. 108/1949 Sb., t. j. přehledy investičních částek, určených pro národní podniky a jejich změn, a to rozčleněné podle jednotlivých druhů investic prováděcího plánu se zřetelem k plánovacím hlediskům toho kterého plánovacího období.

§ 11.

Národní podnik je povinen při udělování příkazů a při peněžních výběrech oznamovati provozní nebo investiční bance jejich účel způsobem, odpovídajícím rozčlenění rozpočtu příjmů a výdajů. Národní podnik označí tyto příkazy k umožnění peněžní kontroly investiční bankou podle členění prováděcích plánů investic [§ 5, odst. 1, písm. a) vl. nař. č. 108/1949 Sb.], a to v rozsahu, který určí ministerstvo financí v dohodě se státním úřadem plánovacím. K uvedeným příkazům přikládá národní podnik investiční bance k nahlédnutí účty dodavatelů investic nebo jejich opisy.

§ 12.

Provozní banka zašle ministerstvu (pověřenectvu) dopravy a národnímu podniku kontrolní sestavení peněžních příjmů a výdajů za uplynulé rozpočetní období; obdobné kontrolní sestavení, týkající se peněžních příjmů a výdajů souvisejících s investicemi, zašle i investiční banka; národní podnik upozorní banky a ministerstvo (pověřenectvo) dopravy na odchylky mezi svou vlastní rozpočetní kontrolou a kontrolním sestavením bank.

IV.

Financování investic.

§ 13.

K úhradě výdajů na investice použije národní podnik:

a) odpisů investic (§ 8 statutu a § 16, odst. 1 této vyhlášky),

b) částek, rovnajících se účetní (zbytkové) hodnotě vyřazených investic (§ 16, odst. 2),

c) příspěvku státu na investice (§ 11 statutu),

d) úvěru (§ 7 statutu),

e) přechodně vlastních prostředků nebo úvěru provozní banky při pořizování investic vlastní výroby (§ 15).

§ 14.

(1) Platy za investice koná národní podnik na vrub svého účtu (svých účtů) u investiční banky (v dalším „investiční účet").

(2) Zůstatky investičního účtu národního podniku jsou jeho pohledávkou nebo dluhem vůči investiční bance.

(3) Pohledávky a dluhy národního podniku vzniklé v běžném roce u investiční banky se úročí sazbou platnou pro investiční zápůjčky (úvěry). Tyto úroky se účtují jako výnos nebo náklad národního podniku.

(4) Kreditního zůstatku u provozní banky smí národní podnik použíti k platům za investice jen se schválením ministerstev dopravy a financí.

(5) K financování investic smí národní podnik použíti jiného úvěru než u investiční banky jen s jejím souhlasem. V tomto případě oznámí národní podnik čtvrtletně investiční bance částky takto čerpané.

§ 15.

Investice vlastní výroby financuje národní podnik vlastními prostředky nebo úvěrem u provozní banky až do doby vyúčtování dokončených nebo rozpracovaných investic do účtové třídy O. Toto vyúčtování se provádí měsíčně. Do konce měsíce následujícího po provedení vyúčtování je národní podnik povinen převésti celou aktivovanou částku ze svého investičního účtu ve prospěch svého běžného účtu u provozní banky.

§ 16.

(1) Národní podnik je povinen koncem každého měsíce uhraditi ve prospěch svého investičního účtu částku odpovídající odpisům investic za běžný měsíc. Výše odpisů se stanoví jednou dvanáctinou ročních odpisů, obsažených ve schváleném rozpočtu investičního majetku; není-li schválen rozpočet, stanoví se roční částka odpisů odhadem, při čemž se přihlédne k odpisu za předcházející rok a k plánovaným (nebo alespoň předpokládaným) novým a vyřazeným investicím. Rozdíl mezi odvedenými částkami a odpisy vyjádřenými ve schválené roční účetní závěrce, převede podnik na vrub nebo ve prospěch svého investičního účtu do 14 dnů po schválení účetní závěrky ministerstvem dopravy a financí.

(2) Obdobně je národní podnik povinen uhraditi ve prospěch svého investičního účtu částky rovnající se účetní (zbytkové) hodnotě investic vyřazených z investičního majetku, a to do konce měsíce, následujícího po měsíci, v němž bylo vyřazení investic vyúčtováno. Nastanou-li škody na pojištěných investicích, poukáže se pojišťovnou poskytnutá náhrada škody až do výše účetní (zbytkové) hodnoty investice na investiční účet podniku; jestliže je náhrada škody nižší než účetní (zbytková) hodnota investice, uhradí podnik rozdíl ve prospěch svého investičního účtu.

(3) Ve prospěch svého investičního účtu převede národní podnik investiční příspěvky, poskytnuté mu státem.

§ 17.

Liší-li se částky, kterými byly investice aktivovány v účtové třídě O, od částek proplácených z účtu u investiční banky (na př. aktivované dopravné, clo, provise atd., naopak slevy a jiné dobropisy od investičních dodavatelů), je národní podnik povinen tyto částky, čerpané u provozní banky nebo došlé na účet u ní, převésti do konce příštího měsíce na svůj účet u investiční banky, pokud jednotlivé částky přesahují 10.000 Kčs. Menší částky se vyrovnají koncem roku souhrnně.

§ 18.

O způsobu splacení debetního zůstatku investičního účtu koncem účetního roku dohodne se národní podnik s investiční bankou, při čemž doba splatnosti bude stanovena se zřetelem na povahu investic a jejich podnikovou upotřebitelnost. Dohoda podléhá schválení ministerstev dopravy a financí, která společně rozhodnou o způsobu splacení, kdyby k dohodě výše zmíněné nedošlo.

§ 19.

Národní podnik nesmí do základu pro výpočet kalkulačních úroků (nákladových) zahrnouti hodnotu investic ve stavbě ani pohledávky za investičními dodavateli. Z investic ve stavbě a ze záloh zahraničním dodavatelům investic se jako část pořizovacích nákladů aktivují interkalární úroky sazbou z investičního úvěru u investiční banky. Při uvedené sazbě je národní podnik povinen účtovati pololetně úrok tuzemskému investičnímu dodavateli ze záloh, pokud je jejich poskytnutí přípustné podle předpisů o placení dodávek.

§ 20.

Národní podniky jsou povinny k 30. červnu 1949, pokud se tak již nestalo, rozděliti pohledávky a závazky vůči dodavatelům na investiční dodavatele a ostatní dodavatele, a počínajíc 1. červencem 1949 vykazovati zůstatky na osobních účtech dodavatelů rozděleně podle uvedeného hlediska během roku i v účetních závěrkách.

V.

Placení hotovými a povinnost odváděti hotovosti na účet u banky.

§ 21.

Na národní podniky se vztahují ustanovení vyhlášky ministerstva financí ze dne 23. prosince 1948, č. 3493 Ú. l. I. Opatření, jež podle § 4 zmíněné vyhlášky přísluší učiniti ústřednímu (oblastnímu) orgánu, učiní, pokud jde o národní podniky, ministerstvo (pověřenectvo) dopravy.

VI.

Všeobecná a přechodná ustanovení.

§ 22.

Výjimky z ustanovení této vyhlášky povoluje ministerstvo financí v dohodě s ministerstvem dopravy, jemuž národní podniky podávají své návrhy na povolení výjimek.

§ 23.

Tyto směrnice nabývají účinnosti dnem vyhlášení.

Ministr:

Kabeš v. r.

1139.

VYHLÁŠKA
ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 24. listopadu 1949

o uvolnění veloobručí z vázaného hospodářství.

Podle §§ 1 a 2 zákona ze dne 16. června 1949, č. 160 Sb., o vnitřním obchodě, se stanoví:

§ 1.

(1) Veloobruče se uvolňují z vázaného hospodářství.

(2) Veškeré vydané odběrní známky nebo zvláštní odběrní listy na veloobruče pozbývají platnosti dnem 30. listopadu 1949.

§ 2.

Vyhláška ministerstva vnitřního obchodu ze dne 28. ledna 1949, č. 305 Ú. l. I, o hospodaření s motoobručemi a veloobručemi pro náhradní potřebu a vyhláška pověřence průmyslu a obchodu ze dne 13. prosince 1948, č. 1526 Úr. v., o úpravě distribuce bicyklových pneumatik se zrušují.

§ 3.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. prosince 1949.

Ministr:

Krajčír v. r.

1140.

VYHLÁŠKA
ministerstva vnitřního obchodu

ze dne 23. listopadu 1949

o zřizování čerpecích stanic a skladů tekutých a plynových pohonných látek „Benzinolem" národním podnikem v Praze.

Podle §§ 1 až 3 zákona ze dne 16. června 1949, č. 160 Sb., o vnitřním obchodě se stanoví:

§ 1.

Ustanovení § 1 a § 3, odst. 1 a 3 vyhlášky ministra vnitřního obchodu ze dne 4. prosince 1946, č. 2136 Ú. l. I, o zřizování čerpacích stanic a skladů tekutých a plynných pohonných látek neplatí pro „Benzinol" národní podnik v Praze.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem uveřejnění; platí v zemích českých.

Ministr:

Krajčír v. r.

1141.

VYHLÁŠKA
ministerstva práce a sociální péče

ze dne 7. listopadu 1949

o úpravě mzdových podmínek ošetřovatelů vepřového bravu ve výkrmnách a odchovnách prasat.

Ministerstvo práce a sociální péče stanoví podle § 1 zákona ze dne 25. října 1948, č. 244 Sb., o státní mzdové politice, tyto mzdové podmínky pro ošetřovatele vepřového bravu ve výkrmnách a odchovnách prasat:

§ 1.

Mzda.

(1) Ošetřovatel vepřového bravu (dále jen ošetřovatel) dostane za ošetřování jednoho kusu

a) prasete ve výkrmu nebo prasničky do prvého zapuštění . . . . . Kčs —.90,

b) prasnice po zapuštění bez selat . . . . . Kčs 2.70,

c) prasnice se selaty (do odstavu) . . . . . Kčs 4.50,

d) kance . . . . . Kčs 4.50

za krmný den.

V uvedených částkách jest již zahrnuta odměna za případnou práci přes čas, práci v noci a práci nedělní.

(2) Není-li do stáje zaveden přívod vody, zvyšují se uvedené mzdové sazby o 10%.

Není-li ve stáji zmechanisována doprava krmiva (vozíky na kolejích, visutou drahou a pod.), zvyšují se uvedené mzdové sazby o dalších 5%.

Není-li ve stáji zmechanisován odvoz hnoje (vozíky na kolejích, visutou drahou a pod.), zvyšují se uvedené mzdové sazby o dalších 5%.

(3) Vedle peněžité mzdy jest poskytnouti ošetřovateli přiměřený byt.

§ 2.

Obvyklý rozsah prací.

(1) Za mzdu stanovenou v § 1 jest ošetřovatel povinen vykonávati tyto práce:

Úpravu krmiva, krmení, úpravu steliva, kydání hnoje, udržování čistoty v celé výkrmně, po př. odchovně, t. j. čištění, desinfekci kotců, koryt, krmítek, prostorů stáje a pod., větrání stáje, udržování tepla, připouštění svěřených prasnic, připouštění kance, pomoc při vrhu, veškeré ošetření selat do odstavu, výpomoc při vážení, jakož i při veterinárním ošetření.

(2) K uvedeným povinnostem nepatří dovoz krmiva do přípravny krmiva, dovoz steliva před stáj a bílení stájí.

§ 3.

Prémie a odměny.

Ošetřovatel dostane tyto prémie, po př. odměny:

I. Při odstavu selat.

(1) Ošetřovatel dostane

při 6 odstavených kusech z jednoho vrhu Kčs 15.— za každý kus,
při 7 odstavených kusech z jednoho vrhu Kčs 30.— za každý kus,
při 8 odstavených kusech z jednoho vrhu Kčs 50.— za každý kus,
při 9 odstavených kusech z jednoho vrhu Kčs 65.— za každý kus,
při 10 a dalších kusech z jednoho vrhu Kčs 80.— za každý kus.

Při odstavu selat od prvniček se připočítává k počtu skutečně odstavených selat z jednoho vrhu pro výpočet prémie jeden kus.

(2) Za každý celý kilogram živé váhy nad 10 kilogramů jednoho odstávčete dostane ošetřovatel ještě odměnu Kčs 1.—.

II. Za přírůstek na váze.

(1) Základní přírůstek na váze se předpokládá 10 kg za měsíc průměrně na 1 kus.

(2) Činí-li skutečný průměrný přírůstek na váze více než 10 kilogramů za měsíc na jeden kus, dostane ošetřovatel tuto prémii:

Při průměrném měsíčním přírůstku na jeden kus

od 10.01 do 12 kg . . . . . Kčs 1.50,
od 12.01 do 15 kg . . . . . Kčs 2.—,
od 15.01 do 18 kg . . . . . Kčs 2.30,
od 18.01 do 21 kg . . . . . Kčs 2.50,
od 21.01 kg a výše . . . . . Kčs 3.— za každý

kilogram dosažený nad předpokládaný základní měsíční přírůstek celého ošetřovaného stáda, t. j. za každý kilogram přírůstku na váze celého ošetřovaného stáda v měsíci, sníženého o základní přírůstek na váze (odst. 1) tohoto stáda.

(3) Váhové přírůstky u chovných prasnic a kanců se nezapočítávají do základu pro výpočet prémií za přírůstek na váze.

III. Při prodeji plemenných kusů.

(1) Ošetřovatel, který krmí a ošetřuje plemenné kusy, dostane při jejich prodeji tyto odměny:

	u kanců	u prasnic
za I. třídu	5%	4%
za IIa třídu	4%	3%
za IIb třídu	3%	2%
za III třídu	2%	1%

z dosažené aukční ceny.

(2) Za plemenný kus, který byl ponechán pro vlastní chov podniku, dostane ošetřovatel odměnu, odpovídající odměně při prodeji v aukci.

§ 4.

Odkup naturálií.

(1) Ošetřovatel zaměstnaný v zemědělském závodě má v rámci zásobovacích předpisů nárok na odkup naturálií od zaměstnavatele v rozsahu stanoveném pro deputátníky v § 10, I, odst. 5, písm. c) až g) vyhlášky č. 744/1947 Ú. l. I, upravující pracovní a mzdové podmínky zemědělského dělnictva (obilí, mléko, tuk, brambory, zadina).

(2) Naturální požitky jest odprodati za výkupní ceny.

§ 5.

Závěrečná ustanovení.

Tato úprava nabývá účinnosti dnem 1. září 1949.

Tímto dnem pozbývají platnosti dosavadní mzdové úpravy pro ošetřovatele vepřového bravu ve výkrmnách a odchovnách prasat.

Ministr:
Erban v. r.

1142.

VYHLÁŠKA
Ústřední zemědělské daňové komise

ze dne 24. listopadu 1949,

kterou se stanoví násobky výměry pozemků při vyměřování zemědělské daně za rok 1949.

Ústřední zemědělská daňová komise vyhlašuje podle § 31, č. 2 zákona ze dne 21. března 1948, č. 49 Sb., o zemědělské dani, toto:

§ 1.

Při vyměření zemědělské daně za rok 1949 započítávají se do celkové výměry všech pozemků s katastrálním výtěžkem (§ 9, odst. 1 zákona o zemědělské dani):

1. pozemky věnované pěstování chmele:		
A. leží-li v obcích uvedených v § 2	4	násobkem,
B. leží-li v ostatních obcích	3	násobkem;
2. pozemky věnované pěstování vinné révy:		
A. leží-li v obvodech okresních národních výborů uvedených v § 3, odst. 1	15	násobkem,
B. leží-li v obvodech okresních národních výborů uvedených v § 3, odst. 2	12	násobkem,
C. leží-li v obvodech okresních národních výborů uvedených v § 3, odst. 3	10	násobkem,
D. leží-li v obvodech okresních národních výborů uvedených v § 3, odst. 4	8	násobkem,
E. leží-li na Slovensku a na Moravě v obvodech okresních národních výborů neuvedených v § 3, odst. 1 až 4	6	násobkem,
F. leží-li v Čechách	4	násobkem;
3. pozemky věnované pěstování tabáku	5	násobkem;
4. pozemky věnované pěstování papriky	2.5	násobkem;
5. pozemky věnované zahradnictví:		
A. okrasnému, pěstují-li se rostliny ve volné půdě	15	násobkem,
B. zelinářskému, pěstuje-li se zelenina ve volné půdě:		
a) bez umělého zavlažování	2.5	násobkem,
b) s umělým zavlažováním	5	násobkem,
C. plochy věnované pěstování rané zeleniny ve volné půdě:		
a) bez umělého zavlažování	5	násobkem,
b) s umělým zavlažováním	8	násobkem,
D. plochy skleníků:		
a) s topným zařízením	150	násobkem,
b) bez topného zařízení	100	násobkem;
E. plochy pařenišť	80	násobkem;
6. pozemky věnované školkařství	8	násobkem;
7. pozemky věnované ovocnictví:		
A. při pěstování ovoce na zákrscích	3	násobkem,
B. v ostatních případech	1.5	násobkem;
8. pozemky věnované rybníkářství	1.5	násobkem.

§ 2.

Násobek uvedený v § 1, č. 1, písm. A platí pro obce uvedené v oddílu I. (Žatecko) dodatku k vládnímu nařízení ze dne 13. července 1934, č. 161 Sb., jímž se provádí zákon ze dne 4. května 1934, č. 89 Sb., o povinném známkování chmele a úpravě rozsahu pěstování chmele.

§ 3.

(1) Násobek uvedený v § 1, č. 2, písm. A platí pro pozemky ležící:

a) na Slovensku v obvodu těchto okresních národních výborů: Bratislava-město, Královský Chlumec, Pezinok, Trebišov a z obvodu okresního národního výboru Bratislava-okolí pozemky ležící v katastrálním území Sv. Jur;

b) na Moravě v obvodu těchto okresních národních výborů: Hodonín, Hustopeče u Brna, Mikulov, Znojmo a z obvodu okresního národního výboru Veselí n. Moravou pozemky ležící v katastrálním území Bzenec.

(2) Násobek uvedený v § 1, č. 2, písm. B platí pro pozemky ležící:

a) na Slovensku v obvodu těchto okresních národních výborů: Bratislava-okolí (s výjimkou pozemků ležících v katastrálním území Sv. Jur), Moldava nad Bodvou, Nitra, Rožňava, Skalice, Šafárikovo, Trnava a Zlaté Moravce;

b) na Moravě v obvodu těchto okresních národních výborů: Břeclav, Kyjov, Veselí nad Moravou (s výjimkou pozemků ležících v katastrálním území Bzenec), Židlochovice a z obvodu okresního národního výboru Uherské Hradiště pozemky ležící v katastrálním území Polešovice.

(3) Násobek uvedený v § 1, č. 2, písm. C platí pro pozemky ležící:

a) na Slovensku v obvodu těchto okresních národních výborů: Čalovo, Hlohovec, Hurbanovo, Jesenské, Krupina, Komárno, Levice, Lučenec, Michalovce, Modrý Kameň, Nové Zámky, Piešťany, Sečovce, Senec, Sered, Sobrance, Šahy, Šurany, Štúrovo, Topoľčany a Vráble;

b) na Moravě v obvodu těchto okresních národních výborů: Moravský Krumlov, Slavkov a Uherské Hradiště (s výjimkou pozemků ležících v katastrálním území Polešovice).

(4) Násobek uvedený v § 1, č. 2, písm. D platí pro pozemky ležící:

a) na Slovensku v obvodu těchto okresních národních výborů: Dunajská Streda, Galanta, Humenné, Košice-město, Košice-okolí, Šaľa, Šamorín a Želiezovce;

b) na Moravě v obvodu okresních národních výborů Rosice a Uherský Brod.

§ 4.

(1) Při vyměření zemědělské daně za rok 1949 započítávají se do celkové výměry všech pozemků s katastrálním výtěžkem (§ 9, odst. 1 zákona o zemědělské dani) 1 násobkem:

a) pozemky nebo jejich části v souvislé výměře nejméně 10 arů, na nichž byly v letech 1948 a 1949 nově založeny nebo obnoveny chmelnice;

b) pozemky nebo jejich části v souvislé výměře nejméně 10 arů, na nichž byly v letech 1946 až 1949 nově založeny nebo obnoveny vinice;

c) pozemky nebo jejich části v souvislé výměře nejméně 25 arů, na nichž byly v letech 1946 až 1949 nově založeny ovocné sady.

(2) S přiznáním k zemědělské dani za rok 1949 nutno předložiti potvrzení místního národního výboru o tom, ve kterém roce byly chmelnice, vinice nebo ovocné sady založeny, po případě obnoveny a na jaké výměře. Potvrzení spolupodepíše předseda místního sdružení Jednotného svazu zemědělců.

§ 5.

(1) Za ranou zeleninu (§ 1, č. 5, písm. C) pokládá se veškerá zelenina sklizená do konce června

(2) Plocha pařenišť potřebná k předpěstění rané zeleniny započítává se do celkové výměry (§ 7, odst. 2, č. 2 a § 9 zákona o zemědělské dani) 50 násobkem. Při tom lze tímto násobkem započísti nejvýše 200 m² plochy pařenišť na 1 ha vysázený ranou zeleninou. Pokud skutečná plocha pařenišť přesahuje tuto výměru (200 m² na 1 ha), započítává se do celkové výměry násobkem uvedeným v § 1, č. 5, písm. E.

(3) Umělým zavlažováním (§ 1, č. 5, písm. B a C) se rozumí každé mechanické zavlažování vyjma zalévky při výsadbě.

§ 6.

Tuto vyhlášku uveřejní místní národní výbory způsobem v místě obvyklým.

§ 7.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Předseda:
Dr. Markes v. r.

1143.

VYHLÁŠKA
nejvyššího úřadu cenového

ze dne 12. listopadu 1949

o tvoření cen pleteného zboží z rákosí, lýka a pod. surovin.

Nejvyšší úřad cenový stanoví podle § 2, odst. 1 vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového toto:

§ 1.

Cena zboží vyrobeného po živnostensku z rákosí domácího původu, lýka, lykocelu, stuhy, slámy a pod. surovin, se tvoří podle ustanovení této vyhlášky.

§ 2.

(1) Nejvýše přípustnou cenu každého výrobku je nutno zjistit výsledkovou kalkulací podle zásad šetrného a hospodárného vedení podniku.

(2) Byla-li cena sjednána na základě předběžné kalkulace a výsledkovou kalkulací je vyšetřena cena nižší, musí být sjednaná cena o zjištěný rozdíl snížena.

§ 3.

Nejvýše přípustná cena se tvoří:

a) z nákladů na výrobní materiál,

b) z výrobních mezd,

c) z režie,

d) ze zisku (včetně podnikatelského risika),

e) ze zvláštních nákladů prodejních.

§ 4.

(1) Náklady na výrobní materiál jsou náklady na suroviny a pomocné látky, pokud jejich výše připadající na výkon se dá zjistit přímo, jakož i náklady na nakoupené hotové dílce a polotovary použité přímo na výrobek. Ke skutečným a prokazatelným ztrátám na materiálu smí být přihlédnuto.

(2) Tyto náklady je dovoleno započísti skutečnou, nejvýše však přípustnou pořizovací cenou. Pořizovací cenou je cena účtovaná dodavatelem i s dopravným, dovozným, náklady za obal a pojištění, clem, náklady celního odbavení, po odečtení případných slev a rabatů.

§ 5.

(1) Výrobními mzdami jsou mzdové náklady, jejichž výše připadající na výkon se dá zjistit přímo.

(2) Výrobní doba smí být počítána jen časem, který je odůvodněn při normální pracovní výkonnosti.

(3) Jako hodinové mzdy výrobní smějí být započítány jen mzdy skutečně vyplacené, nejvýše však mzdy odpovídající hodinovým sazbám podle platných mzdových předpisů. Zvláštní výkonnostní a montážní příplatky smějí být počítány jen potud, pokud jsou přípustné.

(4) Při výkonech prováděných v úkolu smí být započtena pouze mzda, nepřesahující časovou mzdu přípustnou podle mzdových předpisů o více než 30%.

(5) Mistr smí za svoji řemeslnou práci na výkonu počítat nejvyšší přípustnou mzdu dělníka v příslušné mzdové oblasti, s přirážkou nejvýše 20%. Za práce na výkonu v tomto smyslu se nepovažují všeobecné vedení podniku a dozor při práci.

(6) Z kontrolních důvodů je nutno pro každého zaměstnance i mistra vésti pracovní záznam. Zápisy v tomto záznamu je nutno konati denně a musí z nich býti zjistitelna pracovní doba připadající na každý pracovní výkon.

§ 6.

(1) Režie (společné náklady výrobní, správní a odbytové) smí být započítána jako přirážka k výrobním mzdám jen ve skutečné a prokazatelné výši, nejvýše však ve výši 55% z výrobních mezd.

(2) U podniků, které nemohou výši režie prokázat, nesmí režijní přirážka překročit 40% z výrobních mezd.

(3) V režii smí být započtena odměna majitele podniku a v podniku trvale pracujících příslušníků rodiny za vedení podniku a dozor při práci, jestliže ostatní osobní náklady technické a obchodní správy (platy zaměstnanců) nepřesahují 7% ročního obratu. Odměna majitele závodu a příslušníků rodiny se stanoví rozdílem mezi částkou 7% z ročního obratu a částkou skutečně vynaloženou na platy zaměstnanců.

§ 7.

Jako zisk (i s podnikatelským risikem) smí být připočítána k součtu položek podle § 3, písm. a) až c) přirážka nejvýše 6%.

§ 8.

Zvláštními náklady prodejními jsou dopravné za odeslané zboží a jiné náklady na dodání, jakož i materiál na balení, pokud nebyly již započteny do režie. Jednotlivé zvláštní náklady je třeba ve výpočtu ceny vykázati odděleně.

§ 9.

Ceny výrobků, vypočtené podle ustanovení této vyhlášky, platí franko odesílací stanice, bez obalu, při placení do 14 dnů beze srážky.

§ 10.

(1) Na dodané zboží musí být vždy vydán zákazníku účet. Průpis účtu je nutno uschovat.

(2) Veškeré obchodní knihy, záznamy a doklady, jako nákupní účty, opisy vydaných účtů, mzdové výplatní listiny, pracovní záznamy podle § 5, odst. 6, výpočty cen a pod. musí být uschovány nejméně po dobu 5 let, pokud jiné předpisy nenařizují delší dobu uschování.

§ 11.

Průmyslové podniky tvoří ceny výrobků ze surovin, uvedených v § 1, podle ustanovení vyhlášky ze dne 1. prosince 1945, č. 556 Ú. l. I, o tvoření cen výrobků dřevozpracovávajícího průmyslu.

§ 12.

Nejvyšší úřad cenový nebo místa jím pověřená mohou povolit nebo nařídit výjimky z ustanovení této vyhlášky nebo z předpisů vydaných k jejímu provedení.

§ 13.

Přestupky ustanovení této vyhlášky se trestají podle části čtvrté vládního nařízení o zřízení nejvyššího úřadu cenového a podle předpisů toto nařízení měnících nebo doplňujících.

§ 14.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 14. listopadu 1949; týmž dnem se zrušuje vyhláška nejvyššího úřadu cenového ze dne 12. února 1946, č. 497 Ú. l. I, o cenách výrobků z rákosu, orobince, lýka, lykocelu, stuhy, slámy a pod. surovin při prodeji výrobcem.

Za předsedu:
Dr. Volf v. r.

Vydavatel: Ministerstvo vnitra v Praze. — Odpovědný zástupce listu **Karel Helebrand.** — Tiskne Státní tiskárna v Praze III, Karmelitská ul. čís. 6. — **Předplatné** společně pro I. a II. díl: na měsíc 65 Kčs, na čtvrt roku 195 Kčs, na půl roku 390 Kčs, na celý rok 780 Kčs včetně poštovného. — **Předplatné** pouze pro I. díl: na celý rok 420 Kčs. Předpláceti lze na dobu nejméně jednoho měsíce. — **Zrušení předplatného** se uznává jen ku konci měsíce na včasnou písemnou výpověď. — **Obce** (místní národní výbory, místní správní komise) platí za oba díly při přímém povinném odběru snížené roční předplatné 600 Kčs. — **Frankované reklamace** se uznávají jen dojdou-li do 8 dnů po vydání reklamačního čísla. — Účet poštovní spořitelny čís. 42.769×2. Novinová sazba povolena ředitelstvím pošt a telegrafů čís. 128.500/VII-1936. — Dohlédací poštovní úřad Praha 022.